

западъ и зела сама да му служи съ всичкѣ-тъ ревность на младый народъ. Тя съ все сръдце , напръгнѣла млади-ты си силы и ся-заловила съ радость и гордость за свяštenѣ-тъ работѣ на книжовно-то поле. Самъ царь-тъ ся-намѣсилъ въ тѣхъ свѣтлѣ и чистѣ работѣ на Българскый народъ. Царь Симеонъ, който ся-въспиталъ въ Цариградъ и ся образувалъ добръ на грѣцкый, могълъ да ся-задоволи съ готово-то богатство на грѣцкѣ-тъ книжнинѣ; нъ той не рачилъ по образуванието да ся-дѣли отъ народа си; грѣцкы-ты книгы го не благодарили, ако и да знаилъ добръ грѣцкый языкъ и да го наричали дору и полвинъ-грѣкъ. Той искалъ книгы-ты да гы разбира народъ-тъ, та насердчва прѣводачи-ты, повѣлава да съставятъ на словѣнскый языкъ сборници отъ добры-ты духовны съчинения, зарѣчва на Константина епископа да прѣведе на словѣнскый языкъ слова-та на Атанасиа Великый, иска отъ Григориа пресвитера прѣвода на Хроника Малалинъ, оште по съ сръдце отъ татка си Бориса закрѣпна неоморимый подвижникъ и писатель Св. Климента Охридскый; нему, „царю великому христолѣбцу Симеону“, посвяштава Иоаннъ ексархъ труда си за сътворение-то на свѣта, съставенъ „по Василиа Великый, Иоанна Златоуста и Аристотела философа“, Черноризецъ Храбръ съчиниавъ „Сказание“ За происхождение-то на Словѣнскы-ты буквы, и самъ той, между толкова царскы грѣжи, извадилъ отъ Златоустовы-ты съчинения и написалъ „Златоструй“, който ся-поревнѣлъ твърдѣ много на Българскый народъ. И така царь Симеонъ, най-великый отъ Българскы-ты